

| | |
|---|---|
| disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story | מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof |
| מקרא-key: | |

| ראש השנה-ראוהו בית דין | | Talmud Navigator | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
|--|------------------|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|----|----|----|----|----|----|----|----|----|---|---|---|---|
| מימרא | מאן דאמר | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | יא | יב | יג | יד | טו | טז | יז | יח | יט | כ | | | |
| ופיו מצופה זהב. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | < | | |
| ציפהו זהב, במקום הנחת פיו - פסול, שלא במקום הנחת פיו - כשך | והתניא: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | | |
| כי תנן נמי מתניתין - שלא במקום הנחת פה תנן. | אביי: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | ◊ | | |
| ושתי הצוצרות מן הצדדים | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | < | |
| ותרי קלי מי משתמע? | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | |
| זכור ושמור בדיבור אחד נאמר, מה שאין הפה יכולה לדבר ואין האוזן יכולה לשמוע | והתניא: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | ◊ | |
| לכך מאריך בשופר. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | ◊ | |
| למימרא דכי שמע סוף תקיעה בלא תחילת תקיעה יצא, וממילא תחילת תקיעה בלא סוף תקיעה - יצא? | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | |
| תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים - אין בידו אלא אחת. | תא שמע: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | ◊ | |
| אמאי? תיסקל ליה בתרת? | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | |
| פסוקי תקיעתא מהדדי לא פסקינן. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | ◊ | |
| התוקע לתוך הבור או לתוך הדות או לתוך הפיטס, אם קול שופר שמע - יצא, ואם קול הברה שמע - לא יצא. | תא שמע: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | ◊ | |
| אמאי? ליפוק בתחילת תקיעה, מקמי דליערבב קלא | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | |
| אלא: תרתי קלי מחד גברא - לא משתמע, מתרי גברי - משתמע. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | ◊ | |
| ומתרי גברי מי משתמע? | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | |
| בתורה אחד קורא ואחד מתרגם, ובלבד שלא יהא אחד קורא ושנים מתרגמין. | והא תניא: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | ◊ | |
| הא לא דמיא אלא לסיפא: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | | |
| בהלל ובמגילה, אפילו עשרה קורין. | [סיפא] | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | ! | ◊ |
| אלמא: כיון דחביב - יהיב דעתיה, הכא נמי: כיון דחביב - יהיב דעתיה ושמע. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | ◊ | |
| אלא למה מאריך בשופר? | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | |
| לידע שמצות היום בשופר. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | ◊ | |
| ובתעניות בשל זכרים כפופין ופיו מצופה כסף. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | < |
| מאי שנא התם דזהב, ומאי שנא הכא דכסף? | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | |
| איבעית אימא: כל כינופיא דכסף הוא, דכתיב (במדבר י) עשה לך שתי חצוצרות כסף. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | ◊ | |
| ואיבעית אימא: התורה חסה על ממונן של ישראל. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | ◊ | |
| התם נמי נעביד דכסף | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | |
| אפילו הכי, כבוד יום טוב עדיף. | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ! | ◊ | |
| סבר למיעבד עובדא כמתניתין. | רב פפא בר שמואל: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | | |
| לא אמרו אלא במקדש. | אמר ליה רבא: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | ◊ | |
| במה דברים אמורים - במקדש, אבל בגבולין: מקום שיש חצוצרות - אין שופר, מקום שיש שופר - אין חצוצרות. | תניא נמי הכי: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ■ | ■ | |
| וכן הנהיג רבי הלפתא בציפורי, ורבי חנניא בן תרדיון בסיכני | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ◊ | ◊ | |

| | |
|---|---|
| disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מיבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story | מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof |
| מקרא-key: | |

| ראש השנה-ראוהו בית דין | | Talmud Navigator | | | | | | | | | | |
|---|--|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| מימרא | מאן דאמר | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |
| וכשבא דבר אצל חכמים אמרו: לא היו נוהגין כן אלא בשערי מזרח ובהר הבית בלבד. | [חכמים] | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| רבא, ואיתימא רבי יהושע הצוצרות וקול שופר, אבל בעלמא - לא. | רבא, ואיתימא רבי יהושע הצוצרות וקול שופר, אבל בעלמא - לא. | | | | | | | | | | ■ | |
| שזה היובל לראש השנה לתקיעה ולברכות וכו'. | | | | | | | | | | | ■ | < |
| כמאן מצליני האידנא זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון, כמאן - כרבי אליעזר | רב שמואל בר יצחק: | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| בתשרי נברא העולם. | דאמר: [רבי אליעזר] | | | | | | | | | | ■ | ■ |
| שזה יובל לראש השנה לתקיעה ולברכות | מתיב רב עינא: | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| והא איכא זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון, דבראש השנה - איתא וביובל ליתא | | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| כי קתני - אשאר. | | | | | | | | | | | ! | ◊ |
| שזה היובל לראש השנה לתקיעה ולברכות | רב שישא בריה דרב אידי מתני הכי: אמר רב שמואל בר יצחק: הא דתנן: | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| כמאן - דלא כרבי אליעזר, דאי רבי אליעזר - כיון דאמר בתשרי נברא העולם, הא איכא זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון, דבראש השנה איתא וביובל ליתא | | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| כי קתני - אשאר. | | | | | | | | | | | ! | ◊ |
| שופר שנסדק ודבקו - פסול | | | | | | | | | | | ■ | ■ |
| דיבק שברי שופרות - פסול. | | | | | | | | | | | ■ | ■ |
| ניקב וסתמו, אם מעכב את התקיעה - פסול, ואם לאו - כשר. | | | | | | | | | | | ■ | ■ |
| התוקע לתוך הבור, או לתוך הדות, או לתוך הפיטס, אם קול שופר שמע - יצא, ואם קול הברה שמע - לא יצא. | | | | | | | | | | | ■ | ■ |
| וכן מי שהיה עובר אחורי בית הכנסת או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת ושמע קול שופר או קול מגילה, אם כוון לבו - יצא, ואם לאו - לא יצא. אף על פי שזה שמע וזה שמע, זה כוון לבו וזה לא כוון לבו. | | | | | | | | | | | ■ | ■ |
| ארוך וקצרו - כשר | תנו רבנן: | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| גרדו והעמידו על גלדו - כשר | | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| ציפהו זהב, במקום הנחת פה - פסול, שלא במקום הנחת פה - כשר. | | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| ציפהו זהב מבפנים - פסול. מבחוץ, אם נשתנה קולו מכמות שהיה - פסול, ואם לאו - כשר. | | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| ניקב וסתמו, אם מעכב את התקיעה - פסול, ואם לאו - כשר. | | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| נתן שופר בתוך שופר, אם קול פנימי שמע - יצא, ואם קול חיצוני שמע - לא יצא. | | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| גרדו, בין מבפנים בין מבחוץ - כשר. גרדו והעמידו על גלדו - כשר. | תנו רבנן: | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| הניח שופר בתוך שופר, אם קול פנימי שמע - יצא, ואם קול חיצוני שמע - לא יצא. | | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| הפכו ותקע בו - לא יצא. | | | | | | | | | | | ■ | ◊ |
| לא תימא דהפכיה ככתונא, אלא שהרחיב את הקצר וקיצר את הרחב. | רב פפא: | | | | | | | | | | ■ | ■ |
| מאי טעמא | | | | | | | | | | | ^ | |
| כדרב מתנה | | | | | | | | | | | ! | |
| (ויקרא כה) והעברת - דרך העברתו בעיניך. | דאמר רב מתנה: | | | | | | | | | | ■ | ! |
| דיבק שברי שופרות פסול. | | | | | | | | | | | ■ | < |
| הוסיף עליו כל שהוא, בין במינו בין שלא במינו - פסול. | תנו רבנן: | | | | | | | | | | ■ | ◊ |

| | |
|---|---|
| מירא- statement challenge question answer! proof | חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story |
| מקרא-key: | |

| ראש השנה-ראוהו בית דין | | Talmud Navigator | | | | | | | | | | | |
|---|---------------------------|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|----|----|
| מירא | מאן דאמר | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | יא | יב |
| ניקב וסתמו, בין במינו בין שלא במינו - פסול. | [ת"ק] | | | | | | | | | | | ◆ | ◆ |
| במינו - כשר, שלא במינו - פסול. | רבי נתן: | | | | | | | | | | | ◆ | ◆ |
| במינו כשר | | | | | | | | | | | | ◆ | < |
| והוא שנשתייר רובו. | רבי יוחנן: | | | | | | | | | | | ◆ | |
| מכלל דשלא במינו, אף על פי שנשתייר רובו - פסול. | | | | | | | | | | | | ■ | |
| שלא במינו - פסול. | איכא דמתני לה אסיפא: | | | | | | | | | | | ◆ | < |
| והוא שנפחת רובו. | רבי יוחנן: | | | | | | | | | | | ◆ | |
| מכלל דבמינו, אף על פי שנפחת רובו - כשר. | | | | | | | | | | | | ■ | |
| ציפהו זהב, מבפנים - פסול, מבחוץ - אם נשתנה קולו מכמות שדיה - פסול, ואם לאו - כשר. | | | | | | | | | | | | ◆ | |
| נסדק לאורכו - פסול, לרוחבו - אם נשתייר בו שיעור תקיעה - כשר, ואם לאו - פסול. | | | | | | | | | | | | ◆ | |
| וכמה שיעור תקיעה? | | | | | | | | | | | | ^ | |
| כדי שיאחזנו בידו ויראה לכאן ולכאן. | פירש רבן שמעון בן גמליאל: | | | | | | | | | | | ! | ◆ |
| היה קולו דק או עבה או צרוד - כשר, שכל הקולות כשירין בשופר. | | | | | | | | | | | | ◆ | |
| שלחו ליה לאבוה דשמואל: קדחו ותקע בו - יצא. | | | | | | | | | | | | ◆ | |
| פשיטא, כולהו נמי מיקדח קדחו להן | | | | | | | | | | | | ז | |
| שקדחו בזכרותו, מהו דתימא: מין במינו חוצץ, קמשמע לן. | רב אשי: | | | | | | | | | | | ! | ◆ |
| התוקע לתוך הבור או לתוך הדות וכו'. | | | | | | | | | | | | ■ | < |
| לא שנו אלא לאותן העומדים על שפת הבור. אבל אותן העומדין בבור - יצאו. | רב הונא: | | | | | | | | | | | ◆ | |
| התוקע לתוך הבור או לתוך הדות - יצא. | תניא נמי הכי: | | | | | | | | | | | ■ | |
| לא יצא | והתנן: | | | | | | | | | | | ז | ■ |
| אלא לאו שמע מינה כדרב הונא, שמע מינה. | | | | | | | | | | | | ! | ■ |
| איכא דרמי להו מירמא | | | | | | | | | | | | ז | |
| התוקע לתוך הבור או לתוך הדות לא יצא | תנן: | | | | | | | | | | | ז | ■ |
| יצא | והתניא: | | | | | | | | | | | ז | ■ |
| לא קשיא כאן - לאותן העומדין על שפת הבור, כאן - לאותן העומדין בבור. | רב הונא: | | | | | | | | | | | ! | |